

РЕШЕНИЕ

№ 6532

гр. София, 28.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 28.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9697** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 35803 от 10.10.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 01-2600/6922#6 от 25.05.2023 г. по описа на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), подадена от „Ферма Ярлово“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. Б, ет.1, ап. 4, чрез управителя С. Н. П., чрез адв. М. С. от САК, с адрес [населено място], [улица] срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/ 7269 от 05.08.2023 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., в частта на отказаните плащания, издадено от заместник изпълнителния директор на ДФЗ.

С жалбата се иска посоченото УП да бъде отменено, в частта с която е отказано подпомагане, като неправилно и немотивирано, тъй като при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и е нарушен материалния закон, поради което се прави предложение преписката да се върне на органа за ново произнасяне при дадени задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Излагат се съображения, че с обжалваното УП е отказано изплащане по схемите – Подмярка 13.1, СЕПП, СПП, Натура 2000 и ЗДП. Оспорватият посочва, че от обжалвания административен акт не става ясно по отношение на кои точно площи е прието, че са недопустими за подпомагане. Не било

ясно по какъв начин е установена недопустимостта на площите. Жалбоподателят твърди, че в УП като фактически констатации са посочени само вида на програмите, схемите, мерките и подмерките, по отношение на които се правят намаленията, размерите на исканите суми по тях, размерите на намаленията и размерите на оторизираните суми. На следващо място се посочва, че в акта не са изложени и правни основания за издаването му. В хода на съдебното производство жалбоподателят е редовно призован не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба от адв. С., с която потвърждават доводите, посочени в жалбата и се претендират разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – Заместник изпълнителния Директор на ДФ "Земеделие", редовно призован, не се представлява. По делото е постъпило писмено становище от юрк. П., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава, претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 240,00 лв.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото не е спорно, че жалбоподателят е регистриран земеделски производител с уникален регистрационен номер (УРН) 671207 в Интегрираната система за администриране и контрол (И.). На 16.05.2019 г. е подал заявление за подпомагане за кампания 2019 г. с УИН 22/200519/94679 по няколко схеми и мерки за подпомагане, а именно Схема за единно плащане на площ (СЕПП); Схема за преразпределително плащане (СПП); Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда - зелени директни плащания (ЗДП); Схема за обвързано подпомагане за млечни крави (СМпК); Схема за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар (ПНДП) и Компенсаторни плащания в планински райони (Подмярка 13. 2/НР1). В заявлението са посочени земеделски парцели и конкретно заявени култури за всеки един от тях, като са приложени изискуемите от нормативните актове документи.

На 04.09.2019 г. е извършена проверка на място чрез ДК. За нея е изготвен Доклад за проверка на площи, за който липсват доказателства да е връчван на жалбоподателя. По делото е представено Уведомително писмо изх. № 01-222-2600/1551 от 28.11.2019 г., но без доказателства за неговото връчване.

На 05.08.2021 г. е издадено оспореното уведомително писмо изх. № 02-220-2600/7269 от заместник-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, по силата на което е оторизирана сума по всяка от заявените от жалбоподателя схеми и мерки. В Таблица № 1 от уведомителното писмо са направени намаления на исканите суми както следва: за Подмярка 13. 1/НР1 – 7226,83 лв.; за СЕПП – 5711,35 лв.; за Мярка 12/Натура 2000 – 4067,75 лв.; за СПП – 58,98 лв.; за Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания (ЗДП) – 1619,12 лв. и за Възстановяване от ФД – 0 лв.

В Таблица № 2 на извършени плащания, са посочени прихванати суми и/или удържан данък общ доход в размер на оторизираната сума по дати и мерки, както следва: за СЕПП – 16.12.2019 г. – 9059,29 лв.; за Подмярка 13.1/НР 1 – 19.12.2019 г. – 11 951,34 лв.; за СПП – 23.03.2020 г. – 4057,62 лв.; за Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания (ЗДП) – 14.04.2020 г. – 4802, 65 лв.; за Мярка 12/Натура 2000 – 04.05.2020 г. – 1921,41 лв. и за Възстановяване от ФД – 03.09.2020 г. – 306, 36 лв.

Като мотиви административния орган е посочил следното: Общата оторизирана сума е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол (И.) след извършване на задължителни административни проверки и/или проверки на място (в съответствие с чл. 37 от ЗПЗП) на данните по подаденото заявление за подпомагане, като тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл. 30 от ПЗПЗ.

В Таблица № 1 са структурирани по схеми и мерки както исканата сума, наложените намаления, редукии, така и оторизираната сума. Под таблицата е направено кратко разяснение за съдържанието на всяка една от колоните. В колона 3 „Намаления“ са посочени пет основания за наложените намаления. Липсва конкретизация кое основание за намаление за коя схема се отнася или дали някое от намаленията е на две или повече основания. На първо място е посочено намаление на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление - проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ. На второ място е посочено намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Третото основание за намаление е свързано с наложена ставка за корекция (финансова дисциплина), определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и чл. 8§1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013. Четвъртото и петото основание за намаление са линейни намаления съгласно чл. 51, § 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, във връзка с чл. 6§2, буква е), т. i от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 г. на Комисията и съгласно чл. 65, §2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1307/, във връзка с чл. 6, §2, б. е), т.iii) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 г. на Комисията. За последните две основания изрично е посочено, че за кампания 2021 не е прилагано такова. Под Таблица 1 са отбелязани и съответните ставки за всяка една от схемите.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, от лице, за което актът е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона. При извършената служебна проверка съдът установи, че актът е издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавния фонд „Земеделие“ П. С., опровомощена съгласно Заповед № 03-РД/2891#2 от 16.06.2021 г. на Изпълнителният директор на Държавния фонд "Земеделие" да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и

изплатено финансово подпомагане до кандидатите за финансово подпомагане, които са подали заявления по реда на Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен административен орган, действал в кръга на предоставените му правомощия, поради което не е нищожен и е неоснователно първото възражение на оспорващият.

Актът е постановен в нарушение на изискването за форма – отменително основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

Съгласно чл. 59, ал.1 и ал. 2, т. 4 от АПК административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването му, трябва да е и мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактически и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. Те имат съществено значение и при осъществяване на съдебния контрол за законосъобразност, тъй като липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения акт като нарушение на неговата форма.

В настоящия случай в УП само в две изречения се съдържат мотиви за издаването му, в които е посочено най-общо, че общата оторизирана сума е изчислена чрез И. след извършването на задължителни административни проверки и/или проверки на място на данните по подаденото заявление за подпомагане, както и че тези данни са сравнени с информацията във външните регистри на И.. Никъде в акта обаче не е посочено какви факти от установените от административния орган при извършените задължителни административни проверки са обосנוвали намалението на исканите от заявителя суми по всяка една от схемите. В случая в оспореното УП в Таблицы 1 и 2 са посочени: искани суми – оторизирани суми – намаления – изплатени суми. Тези таблици съдържат само суми, без да е посочено фактическото и правно основание за извършените намаления като само може да се предполага, че административният орган е установил недопустими за подпомагане площи в подаденото заявление, но кои са тези площи, какъв е техният размер и поради какви причини са приети като недопустими, не става ясно от УП.

По-подробни съображения за издаването на административния акт са изложени от органа-издател със становище с изх. № 02-220-2600/7269#2 от 16.08.2023 г. Съдът намира, че въпросното становище, даващо някаква насока за основанията за извършените от административния орган намаления и прихващания, не може да послужи за допълване на мотивите на УП. Предвид разрешението, дадено в Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС, допустимо е мотивите към акта да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото му издаване, респ. в друг официален документ, изхождащ от същия или помощен на него административен орган, но следва да е налице изрично препращане и позоваване на съображенията, изложени в такъв документ в мотивите на издадения административен акт.

Горното налага извода, че в оспорения акт липсват фактически установявания и правни основания за издаването му, което съставлява съществено нарушение на изискването за форма на акта и основание за неговата отмяна по чл. 146, ал.2 от АПК. Тази липса препятства осъществяването на ефективен съдебен контрол по повод материалната законосъобразност на акта.

По изложените съображения, съдът намира жалбата за основателна, а оспореното УП следва да бъде отменено в оспорената част, а преписката върната за ново произнасяне

по заявлението за подпомагане на жалбоподателя за кампания 2021 година с друг административен акт, в който съобразно чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК административният орган да изложи фактически и правни основания, които дават възможност на адресата на акта да разбере мотивите за взетото решение и да бъде осъществен съдебен контрол за съответствие с материалния закон.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените деловодни разноси, а именно - сумата от 1050 лв., от които 50 лв. за държавна такса и 1000 лв. за платено адвокатско възнаграждение по представен договор за правно съдействие и защита. Съдебните разноси, на основание § 1, т.6 от ДР на АПК, следва да бъдат възложени в тежест на ДФ „Земеделие“, който фонд има качеството на юридическо лице съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗПЗП.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 8 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/ 7269 от 05.08.2023 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФЗ, в частта на отказаните плащания.

ИЗПРАЩА административната преписка на заместник Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „Ферма Ярлово“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноси по делото в размер на 1050 (хиляда и петдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: